

WilFab (1957) kwam in 2018 bij de nachtopvang van Perspektief terecht. Sinds februari 2019 heeft hij weer een eigen woning. WilFab werkt bij Perspektief Werkt en neemt ons via deze columns mee in zijn ervaringswereld.

Zwart en wit in de keuken

WilFab

“Denk niet zwart of wit
Maar in de kleur van je hart”

Bij zwart en wit denk je (ik) niet meteen aan een keuken, maar aan drop en pepermunt of vanille-ijs met pure chocola.

Toch is er een keuken waar deze kleuren belangrijk zijn.

Dan heb ik het niet over aangebrande (zwarte) aardappels of visfilet, maar over mensen.

Hoe mooi is het om deze kleuren in je keuken te hebben en hoe mooi is het om deze kleuren aan het werk te zien.

Deze 2 kleuren bereiden zeer kleurrijke maaltijden voor de hardwerkende medewerkers. Op het moment dat ze de keuken binnenlopen gebeurt er iets vreemds.....

De keuken lijkt te gaan leven en er is volop activiteit.

Want behalve voor medewerkers wordt er ook voor een aantal Perspektief objecten gekookt. De meningen over het eten zijn erg wisselend.

De één vindt het niks en de ander vindt het alles. Nou kun je het niet iedereen naar de zin maken dus tussen alles en niks zit een heel groot grijs gebied.

Dat grijze gebied daar gaat het om want dat is het middengroepje dat het wel best vindt en niet klaagt.

Zwart en wit zijn tegenstellingen net als licht-donker, rijk-arm en ga zo maar door. Het zwart en wit in deze column zijn op een aantal punten ook elkaars tegenpolen.

Zwart: extravert, gooit er alles uit en is heel duidelijk aanwezig.

Wit: rustig, overdenkt een heleboel en is wat meer op de achtergrond.

Als je zwart en wit ziet aankomen is dat een schattig gezicht; met z'n tweeën op één fiets en wit achterop met de handen om zijn middel. Dat maakt het eten extra lekker.

“Môgge lieverd” zegt hij tegen mij en lacht z'n tanden bloot.

Ook zij wenst me alle goeds en kijkt me met grote ogen aan. Je snapt het nu wel toch? Zwart en wit zijn een setje.

En wat voor een setje. Het valt niet mee om elke dag te horen wat er niet goed is aan het eten tussen de middag, maar steevast blijven zwart en wit hun best doen om ieder het zijne te geven.

“Ik lust die saus niet, heb je mango?”

“Is dit kip of wat anders, als het wat anders is hoef ik het niet”

“Alweer soep, dat is de tweede keer deze week” Enzovoort enzovoort.

Zwart vraagt heel vaak om een applausje voor de koks, en wat mij betreft hoeft hij dat nooit meer te doen. We mogen blij zijn met wat er te schaften is en iedereen zou uit zichzelf de kokende kleurtjes moeten bedanken.

Oké, ik lust absoluut geen kaas dus ik heb ook wel eens pech, maar je kunt altijd bedenken dat er zoveel liefde en kunde door onze “tussen de middag happen” gemengd is dat dat het belangrijkste is.

Liefde, zwart, wit, de kleur van je hart daar gaat het om en dat hart zit bij zwart en wit op de goede plek.

Hé, ik bedenk me ineens dat als je zwart en wit mengt je “vijftig tinten grijs” krijgt. Ben benieuwd hoe het verder gaat met m'n 2 favoriete kleuren.

Eet ze
WilFab

“Op het moment dat ze de keuken binnenlopen gebeurt er iets vreemds....”